

Redactioneel

Aangelegenheden die dicht bij huis schijnen te liggen, beroeren mensen het meest. Dat is niet alleen over de grenzen zo, ook op de Brabantse vierkante millimeter wordt strijd geleverd over zaken van gewicht. Licht Bourgondië in Den Bosch (sorry: 's-Hertogenbosch) of ligt 's-Hertogenbosch in Bourgondië? Ben je pas een echte Bosschenaar als je aan de hand van je vader Ons Lief Vrouwe hebt bezocht? Is die heerlijke taart – het 'Rosmalens wiel' – nu een echte specialiteit uit het dorp? We zijn niks als we geen volkslied hebben. Geleerden en koekebakkers, allemaal willen we een volkslied. Een psalm die het wegwijnende landschap, de lege kerken en de taaie worstenbroodjes bezingt. Een kwestie van smaak en gevoel en daar jaag je mensen heerlijk mee op de kast.

Bleef het daar maar bij, tot bloedens toe blijken mensen te willen strijden om de eer van Patria.

Met een redactioneel antwoord op de vraag wie nu een Bosschenaar is en wie een Rosmalenaar, hopen wij het verlossende woord te hebben gesproken opdat de vrede nederdaalt in onze harten.

In dit nummer blijven we niet stilstaan bij strijd. We kijken naar de Middeleeuwen, dankzij kronieken, een belangrijk register vol privileges, een oeroude straat met een naam waar we niet uit zijn, kunstvormen en een kunstenaar die terugkijken naar de Middeleeuwen. Voorts de krant. Brengt die nu echt de leugen in het land? En bloemen waar mensen verrukt en opgewonden van kunnen raken. Alleen al de bedwelmende geur van de lavendel moet mensen naar het Noordbrabants Museum lokken.

Tot slot: een aantal mensen, aan wie het tijdschrift dank is verschuldigd, doet niet meer mee: Theo Hoogbergen van *De Boschboom*, Jan de Hond (Noordbrabants museum) en Albert Schreurs en Peter Vaessen van het Stadsarchief. Het ga jullie goed! Een welkom aan Paul Huys Janssen, conservator van het Noordbrabants Museum.

